

дѣхъ по жглы-тѣ, двама отъ пѣшци-тѣ зехъ мъртво-то тѣло, залюбѣхъ го нѣколко пѣти и го хвърлихъ въ Тибръ. Подирь туй конникъ-тѣ попыта нѣщо двама-та отъ другары-тѣ си, кои-то му отговорихъ: «да, господарю.» Послѣ той ся обърна къмто рѣка-та и видѣ че плуваше нѣщо чърно по вола-та; той попыта едного що е то, а той му отговори: „Господарю, връхнѣ-тѣ дрѣхъ на умрѣлый господинъ.“ Тогызь той заповѣда да нахвъргатъ камьци надъ дрѣхъ-тѣ; тозь часъ ся испълни дума-та му, и дрѣха-та потъна. Подирь, всичкы си отидохъ задружно както бѣхъ и дошли, по пѣть-тѣ кой-то води къмъ Святи-Яковъ. Ето що видѣлъ каикчія-та.

МАФФИО

Жално приключеніе! Да ли е былъ значителенъ человекъ този кого-то хвърлили въ вода-та? Този конь ми припомнѣва една страшна случка; чудна работа! Убытый былъ на сапъ-та, а и убиенъ-тѣ на капула-та.

ГУБЕТТА

На конь-тѣ бѣхъ двама братія.

ЖЕППО

Право имашь. Мъртво-то тѣло бѣше Иванъ Борджія, конникъ-тѣ — Цезарь Борджія.

МАФФИО

Дяволско семе тѣзи Борджіева фамилія! Кажете Жеппо, защо тѣй братъ брата да убіе.

ЖЕППО

Причина-та на убійство-то е толкова гнусна,